

Vurdering av behov for regulering av kystnært fiske med autoline, dobbeltrål i rekefisket og snurrevad med fartøy under 11 meter

Rapport fra en arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektoratet
etter bestilling fra Nærings- og fiskeridepartementet

29. februar 2016

1 Arbeidsgruppens mandat og sammensetning

Arbeidsgruppen er opprettet som følge av en bestilling fra Nærings- og fiskeridepartementet av 13. november 2015, hvor blant annet følgende fremgår:

«Det har over tid blitt etablert reguleringer av hvilke redskapstyper som kan benyttes til fiske i ulike områder. Det er blant annet etablert fjordlinjer og reguleringer knyttet til disse som skal regulere en redskapsbruk som sikrer bærekraftig høsting av kystnære fiskebestander og som tilrettelegger for lokal utnyttelse av ressursene. For bestander som ikke er kvoteregulert er det viktig at fiskepresset ikke er større enn at bestandene er i bærekraftig forfatning.

Nærings- og fiskeridepartementet har mottatt flere henvendelser som tar opp aktuelle spørsmål vedrørende regulering av redskapsbruk kystnært/innenfor fjordlinjene. Blant annet har Fjordfiskerinemnda og Norges Fiskarlag tatt opp spørsmål om bruken av autoline på fjordene, et fiskeri som etter hvert synes å ha blitt meget effektivt også på relativt små fartøy.

For å få problemstillingene godt belyst, finner departementet det hensiktsmessig at Fiskeridirektoratet etablerer en arbeidsgruppe med deltakelse fra Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag som vurderer behovet for å regulere følgende redskapstyper kystnært:

1. Autoline. Vurdere om det er behov for innføring av et generelt forbud mot bruk av autoline kystnært (f.eks. innenfor fjordlinjene eller annen avgrensning), eventuelt begrensning på fartøystørrelse (justering av gjeldende 21,35 m) eller på antall krok.
2. Dobbeltrål (og evt. trippeltrål) i rekefisket. Vurdere om det er hensiktsmessig med et generelt forbud, eventuelt om det er behov for andre tiltak i fjordrekefisket.
3. Snurrevadfartøy under 11 meter. Vurdere om det bør åpnes for et generelt unntak fra snurrevadforbudet for fartøy under 11 meter.»

Fiskeridirektoratet inviterte Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag til å peke ut representanter til arbeidsgruppen. I tillegg ble Havforskningsinstituttet invitert til å delta. Arbeidsgruppen har hatt to møter, med deltakelse fra følgende personer:

Fra Norges Fiskarlag:	Steinar Jonassen
	Geir-Magne Røys
	Stig Oldeide (første møte, varamedlem for Geir-Magne Røys)
Fra Norges Kystfiskarlag:	Kjell Olav Halland
Fra Havforskningsinstituttet:	Kjell Nedreaas
	Asgeir Aglen
Fra Fiskeridirektoratet:	Terje Halsteinsen
	Dagfinn Lilleng
	Rune Mjørland
	Trond Ottemo (leder)

I tillegg deltok Olafur Arnar Ingolfsson og Odd-Børre Humborstad fra Havforskningsinstituttet på deler av arbeidsgruppens andre møte for å informere om redskapstekniske forsøk med snurrevad. Arbeidsgruppen har dessuten hatt bistand fra Per Finne i Fiskeridirektoratet med å bearbeide data hentet fra elektronisk rapportering fra fiskefartøy.

Det er utarbeidet et statistikknotat som er tatt inn som vedlegg til rapporten.

2 Sammendrag av forslag

Gruppen foreslår følgende:

- Forbud mot å fiske med bunnline med mer enn 5 000 kroker per døgn for fartøy som fisker innenfor fjordlinjene. Dersom fartøyet også fisker med bunnline utenfor fjordlinjene, skal denne redskapen telle med i begrensningen på 5 000 kroker. Unntak fra og med november til og med april i inntil 5 nautiske mil innenfor fjordlinjene i Varangerfjorden, Tanafjorden, Laksefjorden, og Porsangerfjorden og et område nordøst og sørvest av Sørøya (Havøysund-Akkarfjord og Hasvik-Silda).
- Forbud mot bruk av mer enn en trål i fisket etter reker innenfor grunnlinjene i Nordland.
- Fiskeridirektoratet foretar i samarbeid med næringen en helhetlig vurdering av reguleringene for kystreke-trål nord for 62°N, herunder spørsmål om deltakerbegrensning, dybdebegrensning, fisketider og ivaretagelse av lokale hensyn.
- Havforskningsinstituttet analyserer tilgjengelige data fra kystrekefiske, og gjennomfører mer regelmessig overvåking av de kystnære rekeressursene.
- Tiltak mot negative miljøeffekter knyttet til behandlingen av lakselus må iverksettes og gis prioritet.
- Fartøy under 11 meter får adgang til å fiske med snurrevad etter hyse innenfor fjordlinjene i perioden juli-september dersom det monteres inn artsseparasjonspanel som skal separere torsk fra hysefangstene i fangstfasen.
- Fartøy mellom 11 og 15 meter får adgang til å fiske etter flyndre i perioden juni-desember med en spesielt tilpasset flyndresnurrevad som er konstruert for å ikke fange torsk, forutsatt at det gjennomføres forsøk som viser at den heller ikke fanger torsk når det er mørkt. Med denne forutsetningen mener arbeidsgruppen at også fartøy under 11 meter må ta i bruk den spesielt tilpassede snurrevaden for å ha adgang til å fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene.
- Fartøy under 11 meter får adgang til å fiske med snurrevad i «henningsværboksen» i den tiden det åpnes for fiske i dette området med fartøy mellom 11 og 15 meter med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad.

3 Oversikt over aktuelle reguleringsbestemmelser

3.1 Grensedragning for havgående linefartøy

Den første forskriften som særskilt regulerte fiske inn mot kysten med autoline trådte i kraft 17. august 2000¹. Forskriften rettet seg mot «fartøy over 21,35 meter som fisker med line og som har døgnkontinuerlig drift, samt egning om bord», og fastsatte et forbud mot å drive fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Den etablerte dessuten tre avgrensede områder i Finnmark, Troms og Nordland, der forbudet strakk seg ut til 10 nautiske mil av grunnlinjene. Forskriften gjaldt imidlertid ikke fiske etter hyse med flyteline.

I 2004 ble forskriften erstattet av forskrift om utøvelse av fisket i sjøen, som samtidig endret kriteriene for hvilke fartøy som omfattes av forbudet. I dag retter regelen seg mot «fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord». For øvrig går grensene langs samme linjer som da ordningen trådte i kraft².

---

¹ Jf. forskrift 17. august 2000 nr. 873 om grensedraging for havgående linefartøy (opphevet).

² Jf. forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 32.

3.2 Forbud som følge av kysttorskvernet

3.2.1 Forbud mot fisket etter torsk med konvensjonelle redskap

Siden 2004 har det vært knyttet reguleringer til fjordlinjer som er trukket langs store deler av kysten fra Sunnmøre til Sør-Varanger³. Hensikten med disse reguleringene har vært å redusere uttaket av kysttorsk. Ordningen innebærer et forbud mot å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene for fartøy over 15 meter.

Fra og med 2006 ble det dessuten forbudt for fartøy over 21 meter å fiske torsk med konvensjonelle redskaper innenfor grunnlinjene nord for 62°N, med noen viktige unntak knyttet til skreifisket.

Disse reglene har ikke hatt noen stor betydning for fisket med større autolinefartøy, ettersom fartøy over 21,35 meter ikke har kunnet fiske blant annet torsk innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene siden år 2000, jf. punkt 3.1 ovenfor.

3.2.2 Forbud mot fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene

Som ett av flere tiltak for å skjerpe kysttorskvernet ble det i 2006 fastsatt et generelt forbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene. Forbudet gjaldt for alt fiske, og uavhengig av fartøystørrelse. Etter hvert ble det gjort unntak for fiske etter flyndre og lysing med fartøy under 11 meter i perioden 1. juni-31. desember, og dette er også gjeldende regulering. Ved fiske etter flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.

3.3 Forbud som følge av kystfiskeutvalget

I 2013 ble det som følge av regjeringens oppfølging av kystfiskeutvalget for Finnmark fastsatt et generelt forbud mot fiske innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter. Forbudet gjaldt imidlertid ikke rekefiske med fartøy under 19,81 meter (65 fot), og flere unntak har kommet til etter hvert. Blant annet kan fartøy under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskaper unntatt snurrevad, fiske innenfor fjordlinjene etter andre arter enn torsk. Fra N 68° 15,60' Ø 15° 55,70' og langs kysten sørover gjelder ikke forbudet i annet fiske enn etter torsk og etter sei med not.

3.4 Trålbegrensninger

3.4.1 Deltakerregulering

I utgangspunktet er det forbudt å fiske med trål uten spesiell tillatelse (konsesjon). Dette gjelder imidlertid ikke for rekefiske med fartøy under 19,81 meter, jf. konsesjonsforskriften § 1-1. For slike fartøy er det heller ingen begrensning i adgangen til å delta i fisket etter reker nord for 62°N.

3.4.2 Begrensninger på antall tråler

I forskrift om utøvelse av fisket i sjøen § 14 er det fastsatt bestemmelser som regulerer hvor mange tråler det er tillatt å bruke per fartøy. Sør for 62°N er det forbudt å bruke mer enn to tråler, men det er gjort unntak for trålfiske etter reker og sjøkreps i Skagerrak. Nord for 62°N gjelder det ikke noen begrensninger på antall tråler.

---

³ Fjordlinjene er tilgjengelig i Fiskeridirektoratets kartverktøy, se <http://kart.fiskeridir.no/default.aspx?gui=1&lang=2>.

3.4.3 Dybdegrensener

Det er fastsatt forskjellige grenser for hvor dypt det er tillatt å fiske med småmasket trål langs kysten, jf. forskrift om utøvelse av fisket i sjøen § 16. Nord for 62°N er det innenfor grunnlinjene forbudt å fiske på grunnere vann enn:

- 200 meter i Finnmark
- 200 meter i Troms, men 225 meter i perioden fra 1. oktober og ut februar
- 170 meter i Nordland
- 100 meter fra og med Nord-Trøndelag og sørover (til Jærens rev)

3.4.4 Lokale reguleringer av rekestråling

Det er gitt flere forskrifter som begrenser rekestråling i en rekke områder langs kysten i nord. Noen av stengingene gjelder hele året, andre kun for bestemte perioder. Det er også forbud mot å bruke rekestrål om natten i flere områder, gjerne avgrenset til bestemte perioder av året.

Fiskeridirektoratet fastsetter dessuten midlertidige stenginger av fiskefelt dersom dette anses nødvendig for å redusere faren for innblanding av reker, torsk, hyse, sei, blåkveite og uer under minstemål.

4 utfordringer og tiltak

4.1 Autoline

Autoline er automatisk egning av line om bord i fartøyet når linen settes. Hvordan en gjennomfører aktiviteten er avhengig av hvilken driftsform som benyttes. Her skiller det seg ut to måter å drive fiske med autoline, hvor den ene måten er å sette linen som en halingsline på 2 000-10 000 krok pr. dag. Linen settes den ene dagen og dras dagen etter, slik som manuell linedrift med egning på land alltid har blitt gjennomført. Det benyttes kun mannskap for ett skift. Den andre metoden er døgnkontinuerlig drift, det vil si at linen settes og hales gjennom hele døgnet og fartøyet har dobbel besetning som går skiftordning. Hvor mange kroker som settes og hales ved slik drift vil variere en del fra fartøy til fartøy, men det vil typisk hales et sted mellom 15 000 og 25 000 kroker per døgn per fartøy.

Gjeldende havdelingsregime ble etablert for å løse de utfordringene som fulgte med en stadig mer effektiv drift med autoline. Lovgrunnlaget for forskriften om grensedraging for havgående linefartøy kom på plass i 2000 etter en endring i saltvannsfiskekollen. Med dette fikk saltvannsfiskekollen en ny bestemmelse som ga hjemmel til å forby fiske med fartøy over en viss størrelse langs kysten innenfor grunnlinjene eller innenfor en linje trukket i en viss avstand fra grunnlinjene. I begrunnelsen for endringen fremgikk blant annet følgende:

«Bakgrunnen for [å vurdere begrensninger] var at det over noen år har utviklet seg et motsetningsforhold mellom større autolinefartøy og mindre fartøy om fiske på kysten og inne i fjordene. Tradisjonelt har slike konflikter mellom større og mindre fartøy og mellom ulike redskapsgrupper først og fremst vært konflikter med utspring i redskapskollisjoner - at fartøy setter fiskeredskap på felt hvor andre allerede har satt redskap, med ødeleggelser og økonomisk tap som resultat. Konflikten i de senere år har imidlertid i større grad hatt preg av en areal- og ressurskonflikt, hvor større og mindre fartøy konkurrerer om tilgang til ressurser, og hvor det hevdes at større fartøy driver et så vidt effektivt og intensivt fiske at lokale

bestander for kortere eller lenger tid «blir borte». Det påvirker i så fall mindre fiskefartøys muligheter til å drive et stabilt fiske over tid i områder som disse tradisjonelt har nyttet.»⁴

Denne fremstillingen er også dekkende for dagens situasjon, med en viktig forskjell: Den effektiviteten som tidligere ble forbundet med større fiskefartøy, kjennetegner nå også atskillig mindre fartøy med automatisert linedrift. Noe av kritikken mot mindre fartøy som fisker med autoline skyldes nok en oppfatning av at fisket foregår på ulike konkurransevilkår. Slike fartøy har muligheter for et markert mer effektivt fiske enn det som utøves innenfor den mer tradisjonelle linedriften. Dette er også grunnlaget for bekymringen over at «fjordene tømmes» på grunn av et intensivt fiske som ikke er forsvarlig over tid.

Med utviklingen av autolinesystemer på mindre fartøy, og etter at slike systemer har blitt mer vanlige også om bord i fartøy under 11 meter, har en i tillegg til de ressursmessige forholdene fått arealmessige utfordringer, både innenfor og utenfor fjordlinjene. Det krever et stort areal å drifte døgkontinuerlig med et stort antall kroker. De arealmessige utfordringene har også sammenheng med det settemønsteret som en ser stadig flere autolinesjaker har lagt seg til, og som avviker sterkt fra det som har blitt etablert sedvane, og som lokale fiskere bruker. Dette er ofte også fiskere fra andre nasjoner som det erfaringsmessig på grunn av språkproblemer ikke er enkelt å kommunisere med på havet.

Det er et mål at fisket kan gjennomføres på en effektiv og lønnsom måte, men høstingen må også være bærekraftig. Det er særlig det kystnære fisket etter brosme og lange som er trukket frem som bekymringsfullt som følge av automatisert linedrift med mindre fartøy.

Fisket etter brosme og lange er ikke regulert med kvoter, og det er heller ikke noen adgangsregulering som direkte begrenser hvor mange fartøy som kan delta i kystnært fiske etter brosme og lange. Uttaket styres dermed av fangstmuligheter, fangstkostnader, priser og reguleringer av andre arter som fiskes sammen med brosme og lange, slik som torsk, hyse mv.

Havforskningsinstituttet omtaler status for en rekke bestander i den årlige publikasjonen «Havforskningsrapporten». I utgaven for 2015 pekes det på at det er liten toktaktivitet på brosme, lange og blålange, selv om dette er arter som fiskes i store deler av Nord-Atlanteren. Den tilgjengelige informasjonen er stort sett fra fiskeriene på bankene utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Datagrunnlaget er heller ikke stort nok til å beregne størrelsen av bestandene, bare til å vurdere trender i forekomstene over tid. Det fremgår at fangst per enhet innsats har ligget på et relativt stabilt nivå siden begynnelsen av 1980-tallet, med en økende trend for lange siden 2002, og for brosme siden 2004. En nedgang i antall fartøy som fisker brosme og lange (havgående autolinere) har hatt en positiv effekt på bestandsutviklingen.

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) gir råd hvert år for fisket etter brosme og lange i nordøst-Atlanteren. For 2013, 2014 og 2015 var rådet fra ICES å redusere innsatsen i fisket etter både brosme og lange med 20 % i Norskehavet nord for 62°N og i Barentshavet. For de to neste årene er rådet ut fra en føre-var-tilnærming å holde fangstene under 9 492 tonn brosme og 11 300 tonn lange per år. Fangstene av brosme var under dette nivået både i 2013 og i 2014, mens fangstene av lange har vært under nivået i en årrekke. For blålange er det anbefalt en stopp i det direkte fisket, stenging av gyteområder og tekniske reguleringstiltak for å redusere bifangst i blandingsfiskerier.

Det følger av lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressursloven) at fiskerimyndighetene skal vurdere hvilke forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre en

---

⁴ Ot.prp. nr. 33 (1999-2000) s. 3.

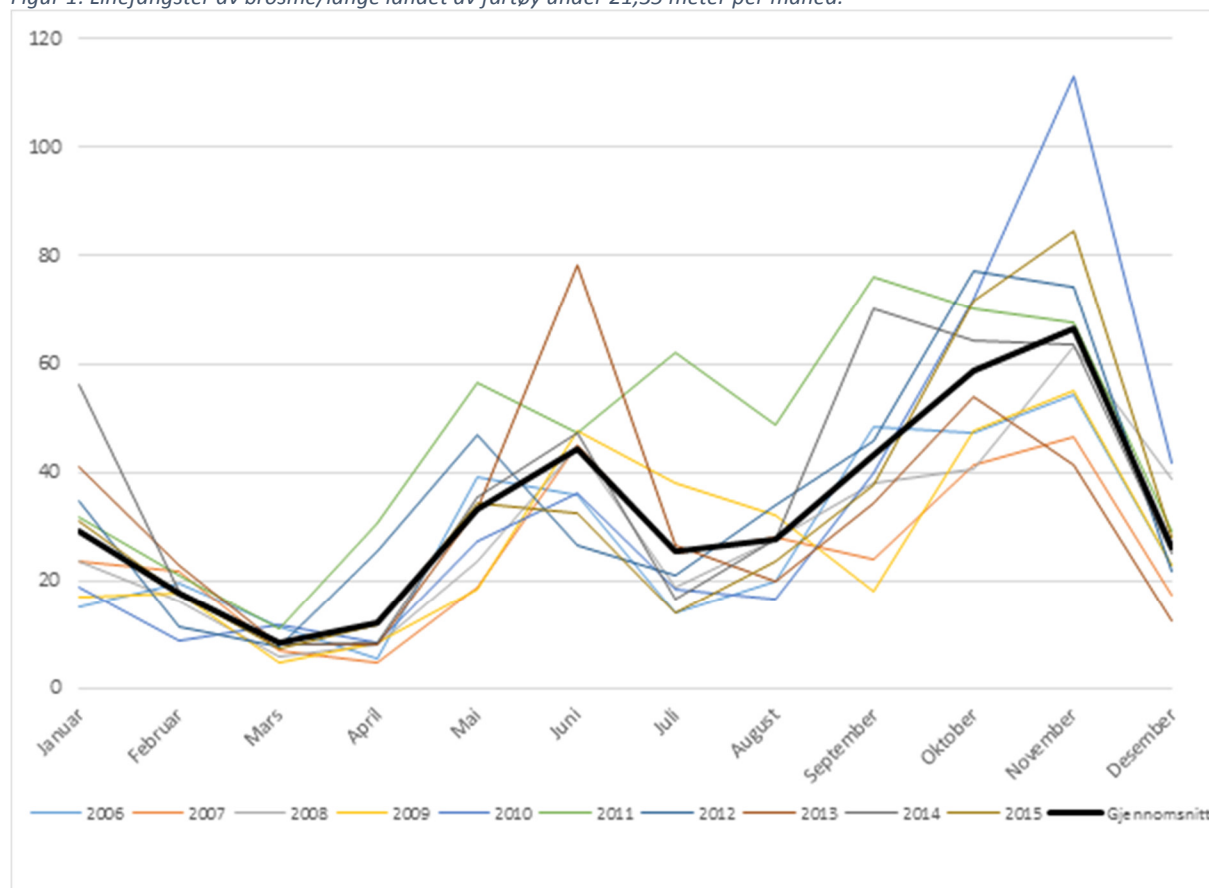
bærekraftig forvaltning av de villlevende marine ressursene. Dette omtales gjerne som forvaltningsprinsippet. Fisket etter brosme og lange undergis ikke en årlig behandling med statusgjennomgang og vurdering slik som en rekke andre fiskerier får, f.eks. gjennom høring i reguleringsmøter. I 2014 ble derfor blant annet brosme og lange vurdert særskilt i samsvar med forvaltningsprinsippet. Det ble da konkludert med at det ikke var behov for nye regulerings tiltak, blant annet under henvisning til at en forventet ytterligere strukturering i autolineflåten ville bidra til å senke beskatningsgraden.

Etter dette må en kunne fastslå at verken rådgivningen fra ICES eller vurderingen etter forvaltningsprinsippet synes å indikere behov for en strengere regulering av fisket etter brosme og lange utenfor 4 mil av grunnlinjene. Det er likevel grunn til å peke på at det i disse rådene og vurderingene ikke er gjort noe skille mellom kyst og hav. Arbeidsgruppen legger til grunn at forekomstene av brosme og lange inne på fjordene er mer stasjonære enn de det fiskes på lenger ute fra kysten. En effektivisering av mindre kystfartøy gjennom omlegging til autoline kan medføre for stor belastning på mer lokale populasjoner, selv om den overordnede bestandsvurderingen er tilfredsstillende. Havforskningsinstituttets kystreferanseflåte bidrar blant annet med informasjon om lange fisket med garn i kystnære områder, og i dette fisket meldes det om mindre lange. Havforskningsinstituttet vil se nærmere på dataene fra kystreferanseflåten for perioden 2006-2015, men resultatene foreligger ikke i tide til at arbeidsgruppen kan ta de i betraktning. Arbeidsgruppen mener uansett at det kan være grunnlag for en særskilt begrensning av fisket på fjordene og i kystnære strøk.

I vurderingen av hvilke tiltak som kan være aktuelle, har gruppen tatt utgangspunkt i et behov for å redusere det kystnære fiskepresset på brosme og lange, samtidig som det skal være mulig å utøve fiske med autoline på en rasjonell og hensiktsmessig måte. Det er også sett hen til at ett av formålene med fjordlinjene er å gi lokale fjordfiskere en reell mulighet til å fiske på lokale ressurser og ha vern mot konkurranse fra større og mer effektive fartøy.

Figuren og tabellen nedenfor gir en oversikt over fangster av brosme og lange tatt med line av fartøy under 21,35 meter per måned i kystnære lokasjoner i perioden 2006-2015.

Figur 1: Linefangster av brosme/lange landet av fartøy under 21,35 meter per måned.

Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember
7,4 %	4,6 %	2,2 %	2,9 %	8,3 %	11,6 %	6,4 %	7,1 %	10,8 %	14,9 %	17,0 %	6,7 %

Tabell 1: Gjennomsnittlig fordeling av linefangster av brosme/lange per måned 2006-2015 (fartøy under 21,35 m).

Innsatsen i det kystnære fisket etter brosme og lange kan begrenses på forskjellige måter. Fjordlinjereguleringen knytter seg i hovedsak til fartøystørrelse som reguleringsparameter: Fartøy over en bestemt lengde må fiske utenfor linjene. Den pågående fartøy- og redskapsutviklingen gjør imidlertid fartøystørrelse mindre relevant som reguleringsparameter i denne sammenheng. I dag kan selv fartøy under 11 meter ha døgnkontinuerlig drift og fiske med autoline, og dermed være i målgruppen for behovet for strengere regulering. Samtidig er det flere større og eldre fartøy, som driver linefiske på tradisjonelt vis, og som ikke er like effektive som mindre, nye fartøy med automatisert linedrift. Gruppen mener derfor at tiltaket blir mer treffsikker dersom innsatsen reguleres ved å begrense antall kroker det enkelte fartøy kan drive fiske med innenfor fjordlinjene.

Det er ikke fullt så enkelt å kontrollere antall kroker som brukes i et fiske som å kontrollere størrelsen på fiskefartøyet. Arbeidsgruppen mener likevel at dette ikke bør være vanskeligere å kontrollere enn etterlevelsen av annen redskapsregulering. For å redusere fiskepresset på breiflabb er det for eksempel fastsatt begrensninger i hvor mange garn som kan brukes i fisket, og i flere fiskerier er det krav til røkting av garn, teiner og ruser. Kontroll av slike regler forutsetter selvsagt at kontrollmyndighetene er til stede på fiskefeltene. Arbeidsgruppen legger for øvrig til grunn at fiskerne i stor grad vil respektere en regel om krokbegrensning.

Det er imidlertid ikke nødvendig å begrense fisket med flyteline etter hyse og sei, som er bestander som tåler dagens beskatning og som det fiskes på uten nevneverdig bifangst av andre arter.

Videre bør det fortsatt være adgang til å drive fiske innenfor det som kan karakteriseres som et tradisjonelt nivå. Etter gruppens oppfatning vil det være passende å tillate at fisket med bunnline kan foregå med inntil 5 000 kroker per døgn. Denne begrensningen skal gjelde for alle fartøy som setter bunnline innenfor fjordlinjene, og skal da også omfatte bunnline som eventuelt er satt utenfor fjordlinjene. Fartøy som skal fiske med mer enn 5 000 kroker må derfor sette alt bruk (bunnline) utenfor fjordlinjene. Krokbegrensningen er relatert til det som er gjeldende størrelsesgrense på 21 (21,35) meter.

Gruppens medlemmer fra Havforskningsinstituttet ønsker at Fiskeridirektoratet skal se nærmere på hvor stor fangst av torsk og ikke-kvotebelagte arter unntakene fra den generelle fartøygrensen på 15 meter har resultert i, og vurdere om en innskjerpselse av disse unntakene er nødvendig.

Arbeidsgruppen mener en krokbegrensning bør gjelde hele året. Det foregår imidlertid et fiske med autoline etter torsk og hyse sent på året og utover til og med april, som vil få for strenge begrensninger dersom det ikke gjøres noen geografiske unntak. Dette gjelder i hovedsak mulighetene til å fiske i munningene i de store fjordene i Finnmark. Gruppen foreslår derfor at begrensningen på 5 000 kroker ikke skal gjelde fra og med november til og med april i inntil 5 nautiske mil innenfor fjordlinjene i Varangerfjorden, Tanafjorden, Laksefjorden, Porsangerfjorden og et område nordøst og sørvest av Sørøya (Havøysund-Akkarfjord og Hasvik-Silda).

4.2 Rekestrål

Utviklingen av fjordrekestrålen har i de senere årene gått mot større og tyngre stråler og strålere med større slepekraft. Dette er noe av bakgrunnen for at det har kommet flere signaler fra næringen om at det kan være behov for en strengere regulering av det kystnære rekefisket med strål i nord.

Dobbelstrål er to stråler ved siden av hverandre som dras etter et fartøy. Størrelsen på strålene varierer, alt etter taukraft og båtstørrelse. Bruk av dobbelstrål blant kystrekeflåten nord for 62°N har utviklet seg de siste årene. Det er fremdeles relativt få kystrekestrålere (ca. 4-5 stk.) som per i dag har mulighet til å dra dobbelstrål, men dette antas å øke fremover. Strålene er rigget med 2 stråldører (oterboard) med vekt på ca. 700 - 1300 kg/stk. Mellom hver strål er det et lodd (rullelodd eller klumplodd). Vekten på loddet vil ligge noe over vekten av en stråldør.

I 2014 tok Nordland Fylkes Fiskarlag til orde for å forby bruk av dobbelstrål innenfor grunnlinjen i Nordland. Bakgrunnen var bekymring over et rekestrålfiske med dobbelstrål som foregikk på fjordene på Helgeland. I 2015 ble saken fulgt opp med en henvendelse til Det rådgivende utvalg for lokale reguleringer i Nordland. I begrunnelsen for ønsket om forbud vises det blant annet til at rekefiskere på Helgeland mener rekebestanden i fjordene overbeskattes og utpines som følge av bruk av dobbelstrål. Driftsformen gjør det lønnsomt å fortsette fisket selv om rekebestanden reduseres, mens fisket med enkelstrål stanses fordi det ikke lenger er lønnsomt.

Lengre nord har Fiskeridirektoratet mottatt henvendelser fra rekefiskere i Nord-Troms og Finnmark som ut fra et ønske om å få tilgang til nye rekefelt peker på at flere fartøy etter hvert har kommet til, og at dette fører til hardere belastning på de tradisjonelle rekefeltene og reduserte fangstrater som resultat.

I 2014 tok Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (nå Sjømat Norge) opp spørsmålet om å innføre reguleringstiltak for å dempe fiskepresset på rekebestanden i Varangerfjorden, slik som helgedagsfredning, deltakerbegrensning, stenging av områder mv. Det ble vist til at det er tale om et uregulert fiskeri som har tiltrukket seg flere nye aktører, og at det gjennom sommeren ble observert et svært intensivt fiske i Varangerfjorden, med fiske døgnnet rundt hele uken. Fra fisker-

organisasjonenes side ble det imidlertid uttrykt ønske om bedre kunnskap om rekebestanden og beskatningstrykket før iverksettelse av ytterligere reguleringstiltak i området.

I Havforskningsrapporten 2015 fra Havforskningsinstituttet omtales status og råd for kystreke slik:

«Kyst- og fjordreke er reke som fiskes av kystfiskeflåten innenfor 12-milsgrensen. Fjordreker er i noen tilfeller delvis isolert fra reker i det åpne hav, men regnes ikke som egne bestander. Genetiske undersøkelser har imidlertid vist store forskjeller mellom rekene fra forskjellige fjorder på Vestlandet, i Troms og Finnmark, noe som tyder på at det er lite utveksling med reke i det åpne hav. Sør for 62°N forvaltes kyst- og fjordreker som en del av bestanden i Skagerrak og Norskerenna, og nord for 70°N som en del av bestanden i Barentshavet. Havforskningsinstituttet utfører bestandsovervåking på disse to bestandene. Forvaltningsråd gis av ICES, og begge bestander karakteriseres som sunne og bærekraftige utnyttet. I Skagerrak og Norskerenna har Havforskningsinstituttet et årlig reketokt som dekker kystnære områder. Det utføres ikke tilsvarende bestandsovervåking i kystsonen mellom 62°N og 70°N. Nord for 70°N gjennomføres årlige tokt, men disse dekker bare åpne havområder, ikke fjordene.»

Kysttoktet til Havforskningsinstituttet nord for Stad er hovedsakelig rettet mot sei og kysttorsk. Foreløpige analyser av rekebefangst på dette toktet viser ingen klare tegn til nedgang i forekomsten av reke det siste ti-året.

Sluttseddelstatistikken til Fiskeridirektoratet viser at rekefangstene fra de fleste kystnære områdene (bortsett fra Skagerrak) ble kraftig redusert på 1990-tallet, og det høstes nå små kvanta i forhold til hva man tidligere gjorde. Havforskningsinstituttet mener at dette viser et høstingspotensiale som man i dag ikke evner å utnytte på grunn av for ukritisk høsting over lang tid.

Arbeidsgruppen har tatt utgangspunkt i at reguleringen av rekefisket varierer langs kysten. Det er ulike begrensninger på hvilke dybder fisket kan foregå, i en rekke fjorder er det områder som er stengt for fiske i perioder eller hele året, og i flere fjorder er det forbud mot å fiske innenfor visse tider på døgnet (i perioder eller hele året). I tillegg fastsetter Fiskeridirektoratet midlertidige stenginger av felt dersom det registreres for høy innblanding av reker eller fisk under minstemål.

Den generelle vurderingen av rekebestanden i nord er at den er i god forfatning, men arbeidsgruppen konstaterer at vurderingen i liten grad er basert på data som inkluderer fjorder og kystnære strøk. Rekefiskere i Nordland står samlet i synet på at rekebestanden på fjordene der ikke tåler et vedvarende fiske med dobbeltrål. Basert på Havforskningsinstituttets innhenting av informasjon fra fiskere fra Møre til Trondheimsfjorden, så er det svært få drivverdige rekefelter igjen på denne kyststrekningen, og videre nordover til Vikna er bildet mye det samme. Etter Havforskningsinstituttets oppfatning bør det innføres forbud mot bruk av mer enn en trål innenfor grunnlinjene fra Stad til og med Troms, inntil rekeressursen er bedre kartlagt og mengdemålt.

Det er også bekymring for lokale rekepopulasjoner andre steder på kysten, men uten at dette har vært knyttet til bruk av dobbeltrål. I stedet synes det å være et ønske om en mer generell gjennomgang av lokale reguleringer av trålfisket etter reker, og en harmonisering av regelverket i de tre nordligste fylkene. Det har f.eks. vært satt frem forslag om å åpne nye felt for tråling gjennom å endre dybdereglene i Finnmark og Troms slik at de samsvarer med dybdereglene i Nordland.

Det må være et mål at rekefisket skal kunne gjennomføres på en effektiv, lønnsom og rasjonell måte. Fisket må dessuten være bærekraftig. Dette innebærer at også den kystnære rekefiskeflåten må ha muligheter til å fornye og utvikle seg, innenfor de rammene et forsvarlig ressursuttak gir. Videre må

kravet om bærekraft ikke bare gjelde generelt for rekebestanden i nord, men også forutsette et fiskeri som er tilpasset fjorder og lokale kyststrøk.

Nord for 62°N foregår mesteparten av det kystnære rekefisket nord for Stad med én trål. Det er imidlertid grunn til å anta at flere fartøy etter hvert vil legge om til dobbeltrål, ettersom dette gir muligheter for et mer lønnsomt og effektivt fiske. Arbeidsgruppen finner det imidlertid vanskelig å foreslå et generelt forbud mot bruk av dobbeltrål, fordi det samlede beskatningspresset avhenger av flere forhold. Arbeidsgruppen mener derfor at spørsmålet om bruk av dobbeltrål må vurderes i sammenheng med det øvrige reguleringsopplegget for kystrekefiske. Det vil da være hensiktsmessig å også vurdere deltakerbegrensninger, dybdebegrensninger, fisketider mv. Samtidig ser arbeidsgruppen at en rekke lokale hensyn kommer til uttrykk i gjeldende reguleringer, og at det derfor kan være hensiktsmessig at en del av de tiltak som kan være aktuelle initieres gjennom forslag fra rådgivende utvalg for lokale reguleringer. Arbeidsgruppen har ikke hatt tid til en mer inngående vurdering av disse spørsmålene, men er kjent med at Fiskeridirektoratet vil iverksette et eget arbeid med sikte på en mer generell gjennomgang av reguleringene for kystrekefiske. Arbeidsgruppen mener dette arbeidet bør prioriteres.

Dette gjelder også de ulike dybdebegrensningene for rekefiske. Fra fiskerhold blir det vist til at reglene ble innført for å redusere faren for bifangst av fisk og innblanding av yngel, og at dette i dag ikke er noe problem på grunn av pålagt bruk av seleksjonsrist. Noen av disse reglene går imidlertid tilbake til 70-tallet, og en endring vil åpne opp felt som har vært beskyttet mot rekefiske i mange år. Det kan da være behov for å vurdere nærmere bruken av slike arealer, påvirkning på bunnfauna mv. Arbeidsgruppen mener derfor at en omlegging av dybde-reglene ikke bør gjennomføres uten en grundigere konsekvensanalyse.

På den annen side mener arbeidsgruppen at det ikke er tilfredsstillende dersom reguleringen blir stående uforandret uten hensyn til den bekymring særlig rekefiskere i Nordland samlet gir uttrykk for. Styret i Nordland Fylkes Fiskerilag har bedt om at Det rådgivende utvalg for lokale reguleringer i Nordland fremmer forslag om å innføre forbud mot bruk av dobbeltrål innenfor grunnlinjene i Nordland fylke. Fiskeridirektoratet region Nordland var i 2015 i kontakt med de to representantene i utvalget som representerer rekefiskerne, og begge ga uttrykk for at et slikt forbud bør iverksettes så snart som mulig.

Inntil det foreligger mer kunnskap, og ut fra en føre-var-tilnærming, vil arbeidsgruppen derfor foreslå et forbud mot bruk av mer enn en trål innenfor grunnlinjene i Nordland. Gruppen forutsetter at Fiskeridirektoratet i samarbeid med næringen tar en mer helhetlig vurdering av det kystnære rekefisket nord for 62°N.

Arbeidsgruppen mener videre at Havforskningsinstituttet bør analysere tilgjengelige data om det kystnære rekefisket, slik at reguleringen kan baseres på best mulig kunnskap. Havforskningsinstituttet bør dessuten overvåke fjordressursene mer regelmessig, slik at beskatningsgraden kan vurderes på et bedre grunnlag.

Arbeidsgruppen viser for øvrig til at det er stor bekymring for at bruk av lusemidler i oppdrettsnæringen kan ha en negativ påvirkning på blant annet reker. Gruppen er kjent med at Fiskeridirektoratet har oversendt til Nærings- og fiskeridepartementet et forslag til en fremdriftsplan med tiltak som kan motvirke negative miljøeffekter knyttet til behandlingen av lakselus, og mener at dette arbeidet må iverksettes og gis prioritet.

4.3 Snurrevad

Forbudet mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene ble i utgangspunktet begrunnet med hensynet til kysttorsk: Snurrevad er et redskap som kan fiske svært effektivt, og når kysttorsk samler seg i tette forekomster (for eksempel under gyting) kan snurrevad ta en betydelig andel av lokale bestandskomponenter. Dette gjelder også relativt små fartøy som fisker med snurrevad.

Dagens fjordlinjeregulering har imidlertid et videre formål. Det generelle snurrevadforbudet skal ikke bare verne kysttorsk, men skal også redusere faren for nedfisking av, eller bidra til å gjenoppbygge, andre lokale kystnære bestander. Dette gjelder for eksempel flyndre, kveite, vanlig uer, breiflabb og steinbit, som er arter det drives fiske på uten kvotebegrensning.

Fartøy under 11 meter har i dag adgang til å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene etter flyndre og lysing i perioden juni-desember. En generell adgang til å drive fiske med slike fartøy vil medføre at fiskepresset øker noe inne på fjordene. For noen bestander vil det sannsynligvis ikke være problematisk, mens det for andre bestander kan være vanskelig å åpne for økt beskatning. Og selv om hensynet til en bestemt målart ikke tilsier særskilte begrensninger i fisket, kan faren for uønsket bifangst av andre arter likevel tilsi varsomhet med å gi adgang. I prinsippet gjelder dette også for små fartøy, selv om størrelsen i seg selv gir klare begrensninger på hvor stor snurrevad det er praktisk mulig å fiske med. På den annen side er fartøy på denne størrelsen svært værutsatt, noe som kan gjøre det vanskelig å fiske utenfor fjordlinjene. Det er heller ikke så mange fartøy under 11 meter som i dag driver fiske med snurrevad.

I flere år har antall snurrevadfartøy under 11 meter nord for 62°N lagt nokså stabilt på omkring 40 fartøy (årsfangster over 1 tonn), men i 2014 ble det registrert ca 70 fartøy, for så å gå ned til i ca 60 fartøy i 2015. Samlet fangst fra disse fartøyene har steget markant siden 2012, fra ca. 600 tonn til ca. 1 600 tonn i 2015, hovedsakelig som følge av økte torskefangster.

Utviklingen i samme periode for snurrevadfartøy mellom 11 og 15 meter (med årsfangster over 1 tonn) viser en nedgang fra ca. 80 fartøy i 2006 til ca. 55 fartøy i 2011, og deretter en stigning igjen tilbake til i underkant av 80 fartøy i 2015. Samlet fangst fra disse fartøyene er doblet fra ca. 6 000 tonn i 2010 til ca. 12 000 tonn i 2015.

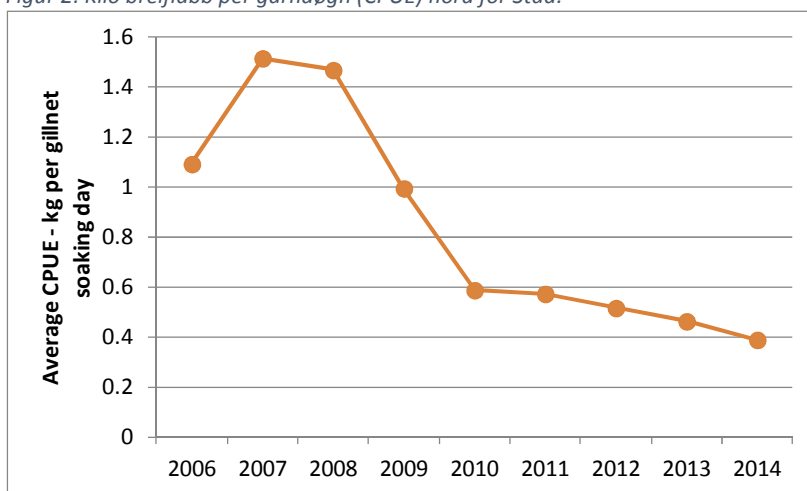
Arbeidsgruppen har valgt å legge stor vekt på hensynet til gjenoppbyggingsplanen for kysttorsk som departementet har vedtatt. Så lenge toktindeksen for gytebestanden ikke øker, skal reguleringen ta sikte på å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % per år relativt til 2009-verdien. Utviklingen i gytebestanden måles ved gjennomføringen av Havforskningsinstituttets årlige høsttokt. Siden gjenoppbyggingsplanen ble vedtatt er det registrert en nedgang i gytebestanden tre ganger, noe som skulle tilsi en reduksjon i fiskedødeligheten på 45 % relativt til nivået i 2009. Estimerte landinger av kysttorsk indikerer imidlertid at reduksjonen i fiskedødeligheten er mye mindre enn dette målet. Arbeidsgruppen finner det derfor vanskelig å anbefale endringer i reguleringene som åpner for større fiskepress på kysttorsk.

Arbeidsgruppen mener imidlertid at det bør gis adgang til snurrevadfiske for fartøy under 11 meter i «henningsværboxen» i den tiden dette området er åpent for fiske med andre konvensjonelle fartøy mellom 11 og 15 meter. Fiskeridirektoratet har nå gjennom flere år overvåket innsiget av torsk på vinteren, og åpnet for fiske når det gjennom prøvetaking av fisken har blitt konstatert at fangstene i området er sterkt dominert av skrei. Gruppen mener derfor at det er dokumentert liten innblanding av kysttorsk i dette fisket, og at en åpning for snurrevadfartøy under 11 meter ikke vil ha nevneverdig betydning for kysttorskforvaltningen.

Når det gjelder andre arter, så opplever gruppen at det er til dels stor usikkerhet i kunnskapen om bestandsstatus.

Fiskeridirektoratet hadde breiflabb som en prioritert art etter forvaltningsprinsippet i 2015, og har det også for 2016. Bakgrunnen er at den totale fangsten av breiflabb og fangst per sluttseddel har hatt en dramatisk nedgang de siste årene. Fangstene sør for 62°N er rimelig stabile, mens fangstene nord for 62°N er kraftig redusert. Ut fra tilgjengelig kunnskap er det påpekt et behov for en nærmere vurdering av reguleringstiltakene med sikte på en innstramning⁵. ICES gir ikke råd om breiflabbfisket nord for 62°N, men for Nordsjøen, Skagerrak, og i området vest av Skottland går rådet for 2016 ut på en økning av fangsten på inntil 20 % i forhold til 2015-nivået. Fangstutviklingen nord for 62°N gir likevel grunn til en generell bekymring for bestanden av breiflabb. Figuren nedenfor viser antall kilo breiflabb per garndøgn nord for Stad (2006-2014) basert på rapportering fra garnfiskere i Havforskningsinstituttets kystreferanseflåte.

Figur 2: Kilo breiflabb per garndøgn (CPUE) nord for Stad.

Hvis en ser på hvilke redskaper som fanger breiflabb, så bør det imidlertid påpekes at bare en svært liten andel tas med snurrevad.

Når det gjelder kveite, så fremgår det av Havforskningsrapporten 2015 at de kommersielle fangstene nord for 62°N økte gjennomsnittlig med 20 % hvert år de siste 10 årene frem til 2008. Fangsten sank litt i 2009, økte igjen i 2010-2012, gikk litt ned i 2013, og var i 2014 oppe igjen på samme nivå som i 2012, det vil si i underkant av 2 000 tonn. Økningen tilskrives en kombinasjon av økt bestand og økt innsats i det kommersielle fisket. Havforskningsinstituttets årlige kysttokt gir en indikasjon på utviklingen til den yngre delen av bestanden nord for 62°N, og viser at både utbredelse og antall kveiter økte frem til 2007. Den gikk så noe ned i 2008, men har deretter økt.

Flekksteinbit og blåsteinbit har sin viktigste utbredelse i Barentshavet, mens gråsteinbit fins langs hele norskekysten. Havforskningsrapporten 2015 forteller at bestanden av gråsteinbit i Barentshavet har holdt seg på et jevnt høyere nivå etter 2002 sammenlignet med årene før.

Arbeidsgruppen har ikke hatt data tilgjengelig som kan si noe sikkert om status på flyndre i kystnære områder. Det er imidlertid neppe tvil om at fiskedødeligheten har vært liten gjennom flere år, blant

⁵ Omtalt i sak 7/2015 i reguleringsmøtet 4. juni 2015 og i sak 12/2015 i reguleringsmøtet 4.-5. november 2015, se <http://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Dokumenter/Reguleringsmoetet/Sakspapirer-innspill-og-referat-fra-reguleringsmoetene>.

annet på grunn av en streng regulering av snurrevadfisket innenfor fjordlinjene. Det er derfor grunn til å anta at bestandsutviklingen er positiv.

Etter arbeidsgruppens oppfatning er det i all hovedsak hensynet til kysttorsken som begrunner en streng regulering av fisket med snurrevadfartøy under 11 meter innenfor fjordlinjene. Dette betyr at det bør kunne være åpning for et målrettet fiske etter andre arter dersom det kan foregå uten nevneverdig bifangst av torsk.

Havforskningsinstituttet har gjennom flere år arbeidet med å få til metoder for å kunne drive et direktefiske på torsk med begrenset bifangst av hyse eller omvendt. Resultatene fra disse forsøkene viser at ved fiske etter hyse er det mulig å skille ut ca. 80 % av torsken. Ved fiske etter torsk er det mulig å skille ut ca. 80-90 % av hysen. I vedlegg til rapporten er det tatt inn en prinsippskisse som viser hvordan systemet fungerer i praksis.

Artene skilles fra hverandre ved hjelp av fiskens adferd. I bakerste del av snurrevadbelgen monteres et panel som består av et kvadratmasket nett som monteres horisontalt inn i nettseksjonen, og har en maskevidde over 200 mm. Ønsker en fangst av torsk, så leder en torsken bak i posen og slipper hysen ut. Ønsker en å fange hyse, så leder en hysen bak i posen og leder torsken ut. Med bakgrunn i de forsøkene som er gjort, så vil det være mulig å åpne for direktefiske etter hyse innenfor fjordlinjene. Det vil imidlertid være behov for en viss bifangstprosent av torsk for å kunne gjennomføre et slikt fiske. Tabellen nedenfor viser hyse tatt med snurrevad med fartøy under 11 meter.

Tabell 2: Landinger av hyse per måned 2006-2015 med snurrevadfartøy under 11 meter nord for 62°N.

Måned/År	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Sum
2006	9	5	24	12	1	6	20	26	25	13	4	2	146
2007	7	6	7	2	2	11	25	26	12	13	9	5	126
2008	13	6	10	14	15	21	5	14	7	7	1	3	117
2009	8	2	20	6	18	8	11	14	2	3	5	6	102
2010	11	2	18	23	15	25	34	19	5	5	12	9	180
2011	13	7	25	23	34	11	15	18	12	2	6	5	171
2012	16	4	6	13	6	15	25	20	21	8	5	6	145
2013	25	15	6	15	9	15	24	25	25	6	11	4	182
2014	26	16	48	21	63	16	14	21	14	15	49	9	310
2015	13	10	20	38	64	22	23	21	19	8	20	15	273
Totalsum	142	72	184	168	227	150	198	205	140	80	122	64	1 752
<i>Gjen.sn. andel i måneden (%)</i>	8,1	4,1	10,5	9,6	12,9	8,5	11,3	11,7	8,0	4,6	7,0	3,7	100,0
<i>Andel hyse av totalt landet kvantum (%)</i>	17,8	9,4	13,7	11,2	22,1	20,3	34,1	35,2	31,7	21,2	27,3	22,7	19,7

Tabellen viser at det landes forholdsvis mye hyse i månedene juli-september. De to siste årene har det også blitt landet mye hyse i mai. En adgang til å fiske etter hyse bør fange opp den perioden av året hvor hysefangstene dominerer, samtidig som det tas hensyn til at kysttorsken fremdeles gyter utover i mai. Arbeidsgruppen mener derfor det bør gis adgang til å fiske etter hyse innenfor fjordlinjene med den omtalte snurrevaden med innmontert artsseparasjonssystem med fartøy under 11 meter fra og med juli til og med september.

Til møtet i arbeidsgruppen den 3. februar 2016 var Olafur A. Ingolfsson og Odd-Børre Humborstad v/Havforskningsinstituttet invitert til å presentere resultater fra gjennomførte prosjekter som blant annet handlet om metoder for å fange flyndre med snurrevad med minimal bifangst av torsk. For å få dette til, så har de nedskalert en ordinær snurrevad til en høyde på ca. 60-70 cm og lengde fra vingespiss til vingespiss på ca. 9,6 meter. Omkrets i overgang vinger-belg er på ca. 12 meter målt på strukket lin.

Figur 3: Fullskala flyndresnurrevad i prøvetanken i Hirtshals.

Flyndresnurrevaden er utviklet for bruk på fartøy under 15 meter. Resultatene fra forsøkene er basert på 42 snurrevadtrekk over tre tokt. Hovedfangsten var flyndre og som bifangst ble det fanget 2 stk. torsk og 2 stk. hyse, noen breiflabb og noen få kveiter. Ut fra resultatene så viste forsøkene gode resultater mht. å unngå fangst av torsk som bifangst i direktefiske etter flyndre. Alle forsøkene ble gjennomført på dagtid.

Arbeidsgruppens mandat gjelder snurrevadfartøy under 11 meter, men resultatene som ble presentert kan etter gruppens oppfatning gi grunnlag for å åpne for fiske etter flyndre for fartøy under 15 meter. Det bør imidlertid også gjøres forsøk når det er mørkt, for å se om en får samme resultat. Arbeidsgruppen foreslår at det så snart som mulig gjennomføres et slikt forsøk. Dersom forsøket viser omtrent samme resultat, er det arbeidsgruppens anbefaling at snurrevadfartøy under 15 meter tillates å fiske etter flyndre innenfor fjordlinjene fra 1. juni og ut året med snurrevad med innmontert artsseparasjonssystem. I så fall bør denne endringen også gjelde fartøy under 11 meter, som allerede etter dagens regelverk har adgang til å fiske flyndre innenfor fjordlinjene.

5 Vedlegg 1: lokale forskrifter om rekeetrål

Forskrift om forbud mot bruk av rekeetrål, Finnmark.

Fiskeridepartementet har 4. oktober 1989 i medhold av § 4 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., bestemt:

§ 1. Forbud mot bruk av rekeetrål.

Det er forbudt å bruke rekeetrål i følgende områder og tidsrom i nedenfor nevnte kommuner:

- a) Alta: Altafjorden og Vargsundet, sjøkart nr. 96 og 98, innenfor en rett linje fra Klubbenesskjæret 70°11,95'N og 22°57,8'Ø til Gavlodden på Stjernøy 70°14,2'N og 22°59,7'Ø, derfra en rett linje til sydligste punkt på Seiland 70°16,3'N og 23°09,2'Ø og sør for en rett linje trukket fra Lille Bekkarfjordnes 70°21'N 23°25,7'Ø rettviseende 156° til Vargsundet lykt. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. november - 1. mars.
- b) Porsanger og Nordkapp: Porsanger, sjøkart nr. 103, 104, 105 og 106, innenfor en rett linje fra Helnes fyr i rettviseende 121° til Svarholtklubben 70°58,1'N og 26°41,5'Ø og øst for Magerøysundet. Forbudet gjelder hele året.
- c) Lebesby: Laksefjorden, sjøkart nr. 107 og 108, innenfor en linje trukket fra Trottviknæringen 70°55,8'N og 27°06,1'Ø i rettviseende 229° over Kartøy til Godviknes 70°49,4'N og 26°44'Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. desember - 1. mars.
- d) Tana, Gamvik og Berlevåg: Tanafjorden, sjøkart nr. 109 og 110 (324), innenfor en rett linje fra Omgang lykt til Skarvenes lykt. Forbudet gjelder hele året.
- e) Nesseby: Varangerfjorden, sjøkart nr. 115, innenfor en rett linje fra Krokneset ved Latnæringen 70°03,5'N og 29°06,8'Ø til Hatten 70°06,9'N og 29°12'Ø. Forbudet gjelder hele året.
- f) Sør-Varanger: Jarfjorden, sjøkart nr. 116, innenfor en linje fra Jarfjord lykt rettviseende vest til vestsiden av fjorden. Forbudet gjelder hele året.

§ 2. Forbud mot bruk av rekeetrål om natten.

Det er forbudt å bruke rekeetrål fra kl 1800 til kl 0600 innenfor følgende grenselinjer:

Innenfor en linje fra Brynilden lykt til Skagen (nordre pynt på Loppa), herfra rettviseende nord til grunnlinjen, langs denne til grunnlinjepunkt 20, Darupskjeret og videre fra Tarhalsen lykt til grunnlinjepunktene 14, 13 og 12 på Knivskjærødden.

I Laksefjorden innenfor en linje fra Sværholtklubben til Store Finnkjerka lykt. I Varangerfjorden innenfor en linje fra østre båke på Store Ekkerøy gjennom båken på Bugøy til Bugøynes lykt på Oterneset.

Det er forbudt å bruke rekeetrål fra kl 2000 til kl 0400 i tiden 1. januar - 1. mai og 1. august - 31. desember innenfor følgende grenselinjer:

I Varangerfjorden avgrenset i vest av en rett linje fra østre båke på Store Ekkerøy gjennom båken på Bugøy til Bugøynes lykt på Oterneset. I øst avgrenses området av en rett linje fra Lille Ekkerøy til Grense Jakobselv.

§ 3. Ikrafttreden.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrift av 29. mars 1976 om forbud mot bruk av rekeetrål i Finnmark fylke, Fiskeridepartementets forskrift av 19. juni 1979 om forbud mot å fiske med rekeetrål i Jarfjorden, Sør-Varanger kommune, Finnmark fylke og Fiskeridepartementets forskrift av 23. desember 1983 om forbud mot bruk av rekeetrål om natten i Nord-Norge.

Forskrift om lokal regulering av fiske med rekestrål, Troms

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. april 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 32.

§ 1. Forbud mot bruk av rekestrål

Det er forbudt å fiske med rekestrål i følgende områder og tidsrom i nedenfor nevnte kommuner i Troms fylke:

Gratangen:

Gratangen, sjøkart nr. 77, innenfor en grenselinje trukket fra Rantua lykt på fjordens nordside i rettviseende retning til Skarberget på fjordens sørside. Forbudet gjelder hele året.

Lavangen:

Lavangenfjorden, sjøkart nr. 77, innenfor en rett linje fra Lavangnes, 68° 39,9' N og 17° 28,6' Ø til Svarthammeren, 68° 39,2' N og 17° 28' Ø. Forbudet gjelder hele året.

Kvæfjorden:

Kvæfjorden, sjøkart nr. 77, innenfor en linje fra Bergeneset rettviseende øst til østsiden av fjorden. Forbudet gjelder hele året.

Ibestad:

Straumbotn, sjøkart nr. 80, innenfor Straumen. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Torsken:

Torskenråsa med Gryllefjord og Torskenfjord, sjøkart nr. 82, innenfor en linje trukket fra Månesodden på fjordens nordside 69° 22,5' N og 16° 52,4' Ø i rettviseende retning 170° til Kjerringneset, fjordens sørside 69° 18,8' N og 16° 54,3' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Balsfjord:

Stålvikbotn i Malangen, sjøkart nr. 84, innenfor en linje trukket fra Mestervik på fjordens nordside til Lanes på fjordens sørside. Forbudet gjelder hele året.

Balsfjorden, sjøkart nr. 87, innenfor en linje fra Sandneset på sydvestsiden av fjorden 69° 20,6' og 19° 18' Ø til Naustnes på nordøstsiden av fjorden 69° 22' N og 19° 21,5' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Berg:

Ersfjorden, sjøkart nr. 85, innenfor en linje trukket fra Bøneset på fjordens nordside 69° 31,9' N og 17° 18,5' Ø i rettviseende retning 170° til Tongenest på fjordens sydside 69° 24,4' N og 17° 20,4' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Mefjorden, sjøkart nr. 85, innenfor en grenselinje trukket fra Mefjordvær lykt på fjordens sydvestside til Holmen på fjordens nordvestside. Forbudet gjelder hele året.

Mefjorden, sjøkart nr. 85, innenfor en linje trukket fra Oksneset på fjordens sydvestside 69° 32,6' Ø og 17° 19,2' Ø i rettviseende retning 45° til Kjølvå på fjordens nordøstside 69° 36,05' N og 17° 29,5' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Tromsø:

Indre Kaldfjord, sjøkart nr. 86, innenfor en linje trukket fra Vikarneset på fjordens østside 69° 62,35' N og 18° 41,3' Ø i rettviseende retning 283° til Indre Susanna-jord på fjordens vestsida 69° 42,5' N og 18° 39,3' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Ramfjorden, sjøkart nr. 87, innenfor en linje trukket mellom Ramfjordnes 69° 31,7' N og 19° 0,9' Ø i rettviseende 176° til Haugberneset fyr. Forbudet gjelder hele året.

Lyngen og Tromsø:

Ullsfjorden, sjøkart nr. 90, innenfor en grenselinje trukket fra Bakkeby 69° 42,5' N og 19° 48,2' Ø i rettviseende retning 286° til Kavelbergen 69° 43,1' N og 19° 41,8' Ø. Forbudet gjelder hele året.

Lyngen og Storfjord:

Lyngen og Storfjorden, sjøkart nr. 90, innenfor en grenselinje trukket fra Kvalvikneset på fjordens vestsida til Klakkeberg på fjordens østside. Forbudet gjelder hele året.

Lyngen og Kåfjord:

Lyngenfjorden, sjøkart nr. 90, sør for en linje fra Spåkenes lykt til St. Vaggastind og vest for en linje fra Spåkenes lykt over Årøyholmen til Årøybukt. Forbudet gjelder hele året.

Lyngen:

Kåfjorden, sjøkart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Ystebynes på fjordens østside 69° 36,8' N og 20° 28,8' Ø i rettviseende retning 225° til Nordnesodden på fjordens sørvestside 69° 35,5' N og 20° 26,1' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Kåfjord:

Kåfjorden, sjøkart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Manndalsklubben 69° 32,9' N og 20° 34,5' Ø til Kroken 69° 33,7' N og 20° 36,2' Ø. Forbudet gjelder hele året.

Lervik:

Øyjorden, sjøkart nr. 85, innenfor en linje trukket fra Fuglneset til Kjølvå. Forbudet gjelder hele året.

Karlsøy:

Skogsfjorden, sjøkart nr. 88, innenfor en linje trukket fra Gammelgårdnes, Skogsfjordens nordøstside 70° 2,6' N og 19° 3,2' Ø i rettviseende retning 220° til Jøvikfjordens sydsida 70° 2' N og 19° 1,5' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Dåfjorden, sjøkart nr. 92, innenfor en linje trukket fra Skarpeneset 70° 0,80' N og 19° 23,4' Ø i rettviseende retning 267° til Bergeneset 70° 0,72' N og 19° 19,7' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Nordreisa:

I Rotsundet, sjøkart nr. 91, mellom en linje fra Rotsund lykt til Havnes på Uløy og en rett linje fra Ravelseidet til Uløybukt. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Oksfjorden, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket mellom Oksfjordklubben og Klubbneset. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Nordreisafjorden, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Storneset lykt til Torskneset. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Skjervøy:

Langfjorden, sjøkart nr. 91, innenfor en linje fra Arnøy lykt rettviseende 320° til Nessøyra. Forbudet gjelder hele året.

Kvænangen:

Kvænangen, sjøkart nr. 94, innenfor en rett linje trukket fra Kvæningstraumen fyrlykt over et stående jernstakemerket til Nordstraumen. Forbudet gjelder hele året.

Badderfjorden, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Sekkemo, fjordens syd-sydvestside 69°50,4' N og 21° 58' Ø i rett linje 17° til Undereidet på fjordens nordøstside 69° 52,3' N og 21° 59,9' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Indre Kvænangen, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Reinneset, 70° 00,9' N og 21° 26,5' Ø til Skagklubben lykt og videre i en rett linje fra Spildra lykt til Klubben på Kvitberget 69° 58,9' N og 21° 53' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 15. oktober – 31. januar.

Burfjorden og Lille Altafjorden, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Låvan 70° 1,4' N og 22° Ø rettvise syd til fastlandet Slettnes på sydsiden av fjorden 69° 59,9' N og 22° Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Jøkelfjorden, sjøkart nr. 94, innenfor en linje trukket fra Jøkelfjord fyrlykt på fjordens sørside til ytre Tverrfjordnes på fjordens nordside. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

Olderfjorden, sjøkart nr. 95, innenfor en linje trukket fra Nærsok, Olderfjordens sydøstside 70° 8,75' N og 21° 23' Ø i rettvise retning 318° til Grunnrøra, fjordens nordvestside 70° 9,45' N og 21°24,9' Ø. Forbudet gjelder i tidsrommet 1. februar – 30. april.

§ 2. Nattforbud

Det er forbudt å fiske med rekestrål fra kl. 1800 til kl. 0400 innenfor følgende grenselinjer:

Innenfor en linje fra staken utenfor Kinneset østenfor Risøyrenna til Nordveste pynt av Grytøy. Herfra i en rett linje over Flatøy og Krøttøy til nordpynten av Dova. Herfra langs kystlinjen ytre Senja til Hekkingundet over dette til Hekking fyr. Fra Hekkingen fyr langs rette linjer til grunnlinjepunktene 25, 24, 23, 22 og 21. Fra dette punkt i rett linje gjennom Fugløykalven fyr til Fugløy, langs østkysten av Fugløy til Håkjerringsneset, herfra i rett linje til Hylla lykt Arnøy og videre i rett linje til Brynilden lykt.

§ 3. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 3. november 1988 nr. 876 om forbud mot bruk av rekestrål, Troms.

Forskrift om forbud mot bruk av rekestrål om natten, Nordland.

Fiskeridepartementet har 4. oktober i medhold av § 4 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., bestemt:

§ 1. Nattforbud.

Det er forbudt å fiske reker fra kl 1800 til kl 0600 innenfor de grenselinjer som er nevnt nedenfor:

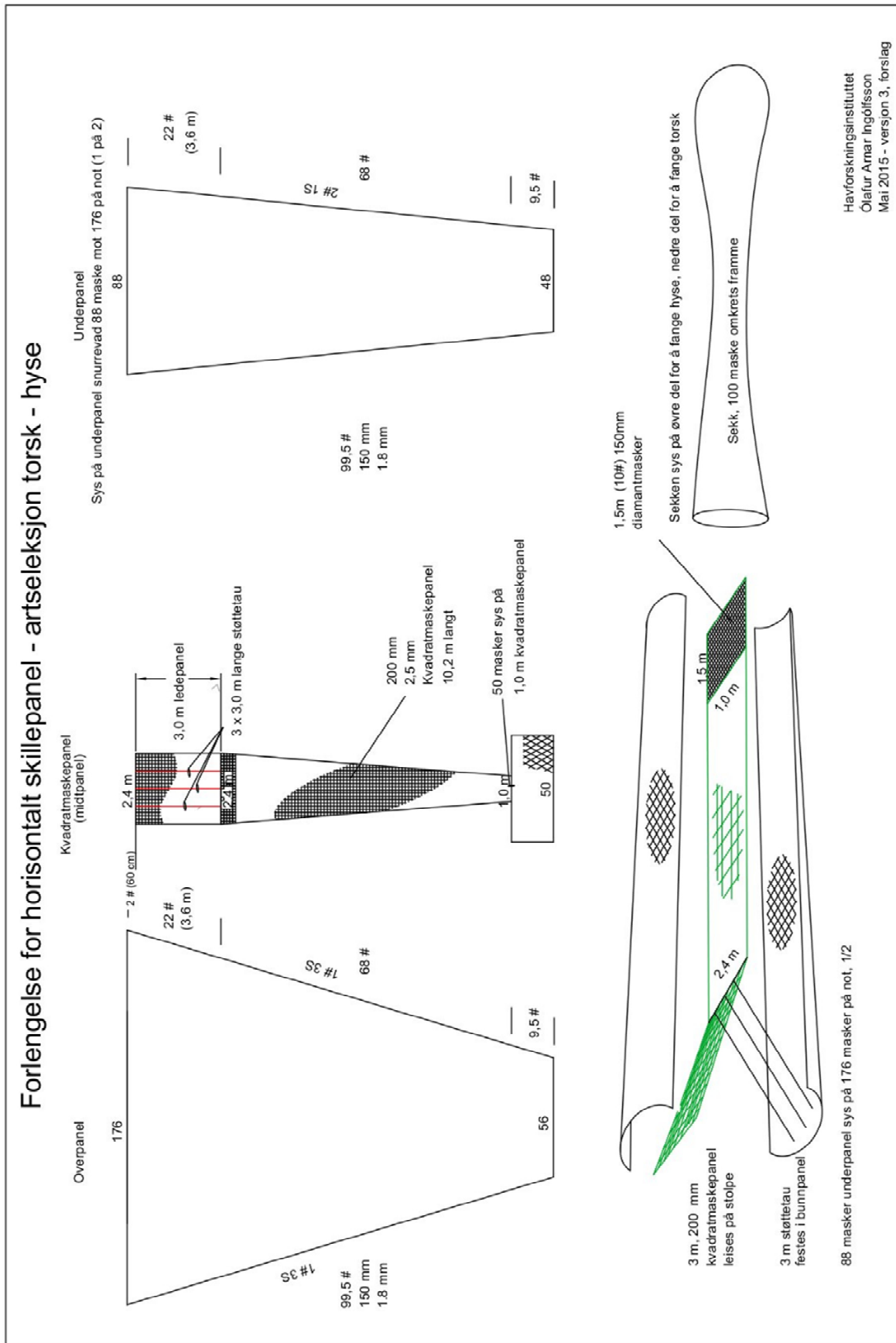
Innenfor en linje fra Helgelandsflæsa lykt over Mudvær lykt til Skjærvær lykt, herfra i rette linjer til Åsvær fyr, Bøvarden (grunnlinjepunkt 48), Myken fyr, Kalsholmen fyr, Støtt lykt, Fenesodden lykt Landego, langs vestsiden av Landego til Landego fyr, Måløy-Skarholmen fyr, Flatøy fyr, Øksnesodden lykt, varden ved Dalsvær langs Hamarøys vestsida til Tranøy fyr, Mefjordboen stak, Årstein-Skjervøy sørpynt, Inngjeldsøy sørpynt til Kvalbakken ved Svolvær. Herfra følger linjen 100 meters koten på vestsiden av Hølla og videre vestover langs Lofoten, runder Skomvær fyr og følger samme dybde langs yttersiden av Lofoten til rettvise vest av Laukvik lykt, herfra i rett linje til Ulvøyholmen varde, og videre til Odden lykt utenfor Bølandet, følger igjen 100 meters koten langs Langøyas vestsida rundt Langenesodden til Åknes på Andøya. Fra Åknes følger linjen 100 meters koten vestenfor Andøya rundt Andenes og videre sørover langs østsida av Andøya forbi Risøysundet til staken utenfor Kinneset.

Forbudet i første ledd mot bruk av rekestrål om natten gjelder ikke i perioden 1. mai - 30. september.

§ 2. Ikrafttreden.

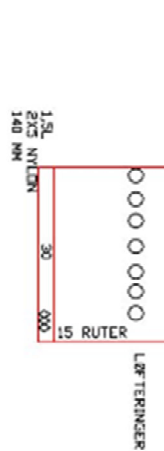
Denne forskrift trer i kraft straks.

6 Vedlegg 2: Prinsippskisse av snurrevad med artsseparasjonspanel.

7 Vedlegg 3: Tegning av flydresnurrevad

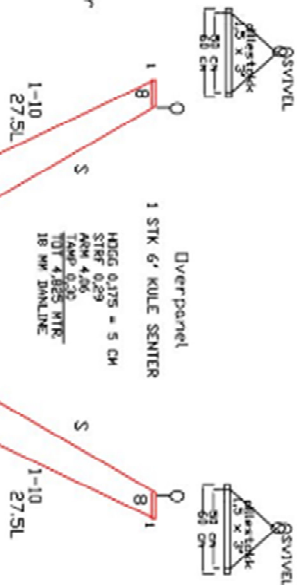
Tittel	DRESNURVAD 64 POK X 140 MM	Valør nr.:	11,716
Tegner		Konstruksjon nr.:	1700-STRIPPEREN
Dato	18/9 15	Konstruktør:	THORALDUR
M/S	NL	Arbeidsnr.	72 52 84 44 50 73 52 84 44 50 74 52 84 44 50 75 52 84 44 50

140 4 7.30 4

140 4 4.20 3

HEL
maskeer 4-odd
140 4
strokke lørngole 3.92
knucker 1 som
= 4.05 M

2 STK EKSTRA SEKKER

8 Vedlegg 4: Statistikknotat

1 Metode for å identifisere fangst innenfor fjordlinjene

Sluttsedlene som fylles ut ved landing er ikke tilrettelagt for å identifisere fangst innenfor og utenfor fjordlinjene. Den beste tilnærmingen vi kan ha ved å bruke sluttsedlene er å ta ut fangst fra de mest kystnære lokasjonene. I figuren nedenfor vises et kartutsnitt hvor lokasjonene er lagt inn, samt fjordlinjene.

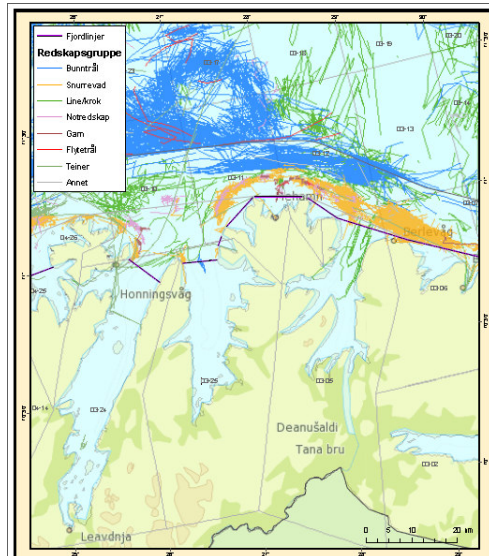
Ved bruk av øyemål har vi estimert hvor stor andel av de ulike lokasjonene som er innenfor fjordlinjene. Vi har så justert fangstene i henhold til hvor mye som er fisket innenfor fjordlinjene. Det er enkelte svakheter ved denne tilnærmingen:

- Ofte blir det bare skrevet ut en sluttseddel selv om fangsten har foregått i flere lokasjoner, fangsten føres derfor opp på kun en lokasjon
- Det kan også tenkes at mange fartøy ligger på grensen på utsiden av fjordlinjene og fisker, slik at det ikke blir rett å anta at det er lik innsats over hele lokasjonen.

I de tilfeller hvor det sees på fiske i ett enkelt år har vi valgt å se på 2014. Dette kommer av at Fiskeridirektoratets statistikkavdeling fortsatt arbeider med å kvalitetssikre landings- og sluttsedlene for 2015.

For fartøy over 15 meter kan vi benytte Fiskeridirektoratets register over elektroniske fangst- og aktivitetsdata. Selv om det er begrenset hva disse fartøyene kan fiske innenfor fjordlinjene, så kan en slik statistikk gi nyttig og utfyllende informasjon. Kartene som viser sporingsdata for fartøy over 15 meter kommer frem i kapittel 3.

Figur 2: Kartutsnitt som viser aktivitetsdata for fartøy over 15 meter i 2015

Kilde: Fiskeridirektoratets register over elektroniske fangst- og aktivitetsdata

2 Fangst i kystnære lokasjoner

Tabell 1 og tabell 2 gir en oversikt over fisket i det som er beregnet til å være innenfor fjordlinjene. Det generelle bildet er at selv om totalfangstene utgjør en liten andel av totalfangstene (ca. 5 % av de totale landingene av de aktuelle artene i 2015), så er det mange fartøy som fisker i disse områdene. Av de mest vanlige redskapstypene er settegarn, snurrevad/rundfisktrål/flyndretrål og «andre liner». Fartøy i lengdegruppen 10-11 meter utgjør den største gruppen som fisker i de aktuelle områdene.

Tabell 1: Totalfangst av torsk, hyse, sei, brosme, uer, blåkkeite, lange og steinbit nord for 62°N innenfor kystnære lokasjoner i perioden 2013-2015

Redskapstype/År	2013	2014	2015	Totalt
Settegarn	8 757	9 555	7 843	26 155
Snurrevad/Rundfisktrål/Flyndretrål	5 757	6 364	6 790	18 911
Andre liner	4 211	4 038	4 215	12 464
Snurpenot/ringnot	5 362	2 931	2 384	10 677
Juksa/pilk	2 390	3 621	2 036	8 047
Udefinert garn	2 089	1 907	2 087	6 083
Autoline	947	1 532	1 292	3 771
Udefinert not	444	1 000	965	2 409
Flyteline	360	551	323	1 234
Annet	219	129	249	597
Totalsum	30 536	31 629	28 184	90 349

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. februar 2016. Fangstene er nedjustert etter hvor mye av den enkelte lokasjonen som ligger innenfor fjordlinjene. Alle tall er oppgitt i tonn.

Tabell 2: Landet fangst (i tonn) av utvalgte arter i kystnære lokasjoner, fordelt på største lengde i 2014 – alle redskaper. Den siste kolonnen viser antall fartøy på de ulike lengdegrupper med fangst over 1 tonn.

Art/st. lengde	Torsk	Hyse	Sei	Brosme	Lange	Blåkveite	Totalsum	Antall frt.
0-11 meter	9 644	1 363	1 931	206	90	58	13 292	884
4 - 5 meter	29	3	0	0			33	3
5 - 6 meter	51	6	11	0	0	0	69	17
6 - 7 meter	56	15	14	2	0		86	18
7 - 8 meter	397	24	136	5	4	0	566	70
8 - 9 meter	1 214	124	288	24	8		1 658	168
9 - 10 meter	2 197	271	420	40	18	2	2 948	209
10 - 11 meter	5 700	920	1 061	136	60	56	7 933	399
11-15 meter	3 962	1 233	1 280	193	122	73	6 863	215
11 - 12 meter	148	20	42	2	1		214	12
12 - 13 meter	1 790	377	526	69	56	37	2 855	98
13 - 14 meter	294	35	66	4	10	1	408	18
14 - 15 meter	1 730	801	645	119	55	36	3 386	87
15-21 meter	1 335	661	486	72	32	57	2 642	46
15 - 16 meter	275	71	39	1	1	11	399	8
16 - 17 meter	112	95	12	1	3	2	225	6
17 - 18 meter	270	16	4		0		291	3
18 - 19 meter	97	120	90	65	25	33	430	8
19 - 20 meter	82	78	108	0	0	0	268	7
20 - 21 meter	499	280	233	4	3	10	1 029	14
Over 21 meter	3 045	1 453	4 040	4	4	22	8 568	95
Ukjent	142	17	88	10	6	0	263	-
Totalsum	18 127	4 727	7 825	486	254	210	31 629	1240

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. februar 2016. Fangstene er nedjustert etter hvor mye av den enkelte lokasjonen som ligger innenfor fjordlinjene. Alle tall er oppgitt i tonn.

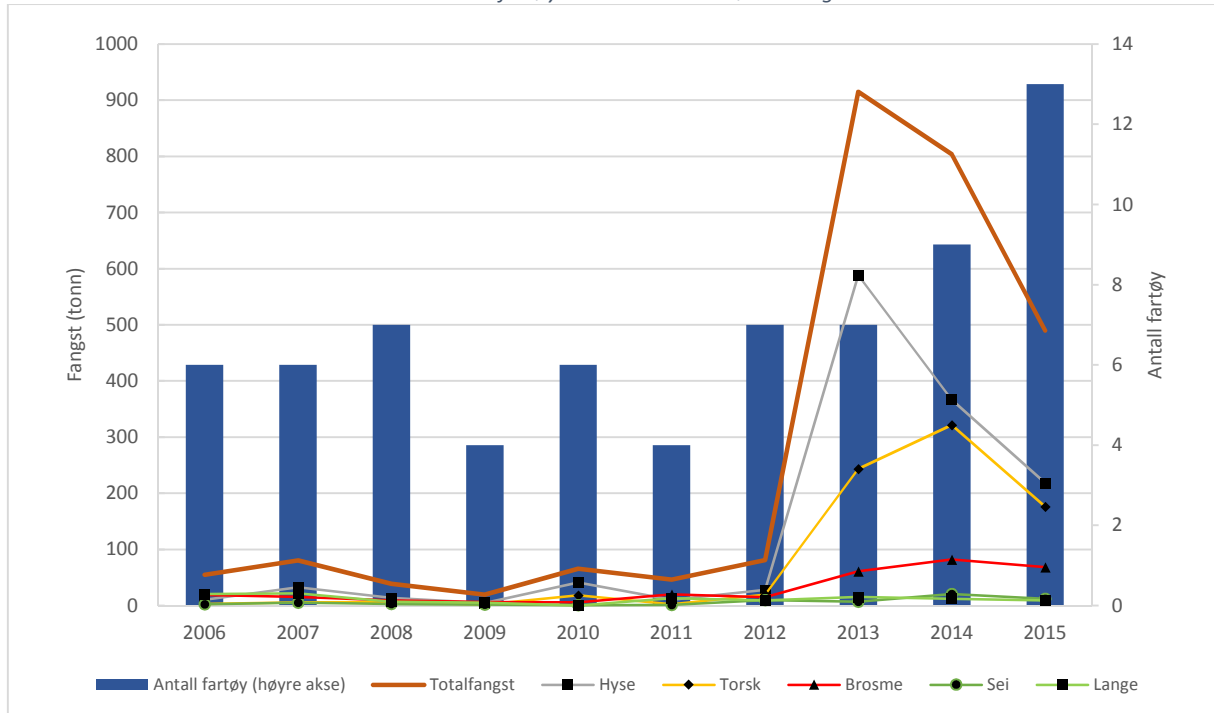
Ifølge ERS-data har 123 fartøy fisket totalt 2 905 tonn av de utvalgte artene i tabellen ovenfor i 2015. Av dette utgjør sei i overkant av 2 100 tonn, torsk 540 tonn, hyse 200 tonn og brosme 15 tonn.

2.1 Autoline og flyteline

Ut ifra landingstallene i Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, samt metoden som er beskrevet i kapittel 1, har det vært en klar økning i landet fangst fra fartøy under 15 meter som har

fisket med autoline i de kystnære lokasjonene i løpet av de siste ti årene. I perioden 2006 til 2012 lå totalfangsten relativt stabilt på under 100 tonn, mens antall fartøy med fangst over ett tonn varierte mellom 4 og 7. Fra 2012 til 2013 var det imidlertid en økning i landet fangst, uten at det var en tilsvarende økning i antall fartøy som oppga på landingseddelen at de hadde fisket med autoline. Det var i all hovedsak fangst av hyse og torsk som stod for denne økningen. Etter 2013 har det vært en økning i antall fartøy som har oppgitt at de har fisket med autoline, mens det samtidig har vært et fall i totalkvantumet som har blitt fisket med autoline. Det var imidlertid en økning i landet fangst av torsk fra 2013 til 2014. Dette kommer frem av figur 3.

Figur 3: Utviklingen i estimert fangst innenfor fjordlinjene fordelt på utvalgte arter, samt antall fartøy som har fisket mer enn ett tonn med autoline i de aktuelle årene. Kun fartøy under 15 meter største lengde.

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17. februar 2016.

I 2014 ble det fisket totalt 1 532 tonn med autoline i de kystnære lokasjonene, uavhengig av fartøystørrelse. Av dette utgjorde torsk i overkant av halvparten av landingene, mens hyse utgjorde ca. en tredel av landingene. Ut ifra fangsttallene i tabellen nedenfor så er det tydelig at tilnærmingen som er beskrevet i kapittel 1 også fanger opp fangst som sannsynligvis ikke er tatt innenfor fjordlinjene. Blant annet ser det ut til at to fartøy over 21 meter største lengde har drevet et direktefiske etter torsk innenfor fjordlinjene. Dette er mest sannsynlig ikke tilfelle.

Tabell 3: Landet fangst (i tonn) i 2014 av utvalgte arter fisket med autoline i kystnære lokasjoner - fordelt på største lengde

Art/st. lengde	Torsk	Hyse	Brosme	Lange	Sei	Blåkveite	Totalsum	Antall fartøy med fangst over 1 tonn
0-11 meter	167	47	11	0	0	0	225	1
6 - 7 meter	0		0				0	
8 - 9 meter	0	0	0	0			0	
9 - 10 meter	0	1	0				1	
10 - 11 meter	166	46	11	0	0	0	224	1
11-15 meter	154	319	69	10	20	1	573	8
12 - 13 meter	27	66	15	6	19		133	3
14 - 15 meter	128	253	54	4	1	1	440	5
15-21 meter	25	22	61	8	1		117	2
18 - 19 meter	24	22	59	7	1		113	1
20 - 21 meter	0	0	3	1	0		4	1
Over 21 meter	464	144	2	0	0	1	611	2
Ukjent	1	1	3	2	1		6	1
Totalsum	811	532	145	20	22	2	1 532	14

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. februar 2016. Fangstene er nedjustert etter hvor mye av den enkelte lokasjonen som ligger innenfor fjordlinjene. Alle tall er oppgitt i tonn.

Ved bruk av ERS-data kommer det frem at 13 fartøy over 15 meter største lengde i 2015 fisket totalt 145 tonn, hvorav sei utgjorde 85 tonn, hyse 27 tonn, torsk 15 tonn og brosme 11 tonn.

I gruppen ble det også en diskusjon knyttet til bruk av flyteline. Ut ifra den statistikken som Fiskeridirektoratet har så blir det i all hovedsak fisket hyse med flyteline. I 2014 ble det fisket i alt 550 tonn i kystnære lokasjoner av fartøy som fisket med flyteline. Av dette utgjorde fangst av hyse 95 % av totalfangsten.

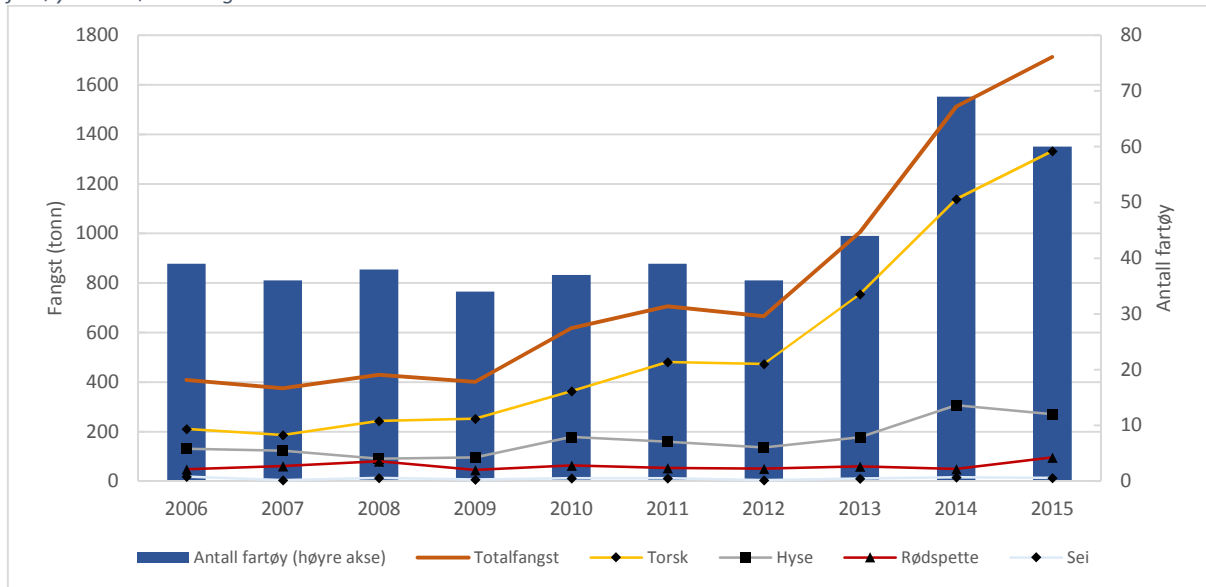
2.2 Snurrevadfiske nord for 62°N

2.2.1 Utviklingen i antall fartøy og fangst for fartøy under 11 meter største lengde

I gruppen av fartøy under 11 meter største lengde har det i perioden fra 2006 til 2015 vært en økning både i antall deltakende fartøy, samt i totalfangst fra disse fartøyene. Frem til 2012 var det en jevn deltakelse i denne gruppen, samtidig som det var en liten økning i fisket kvantum. Etter 2012 har det vært en markant økning i aktiviteten i dette fisket. Den økte deltakelsen har gitt utslag i en høyere totalfangst, som i all hovedsak skyldes et høyere landet kvantum av torsk. Landet kvantum av hyse har også økt noe. 2014 er det året i tidsserien hvor det var flest fartøy som oppga at de hadde fisket mer enn totalt ett tonn med snurrevad. Til tross for en nedgang i fangstene fra 2014 til 2015 var det

en økning i landet kvantum, noe som betyr at det har vært en økning i landet kvantum per fartøy. I løpet av tidsserien har gjennomsnittlig landet kvantum per fartøy gått fra 10 tonn på det laveste i 2006/2007 til 29 tonn på det høyeste i 2015. I figur 4 vises noe av denne utviklingen.

Figur 4: Fiske med snurrevad i perioden 2006-2015 - utvikling i antall fartøy med fangst over ett tonn og samlet fangst for fartøy med største lengde under 11 meter

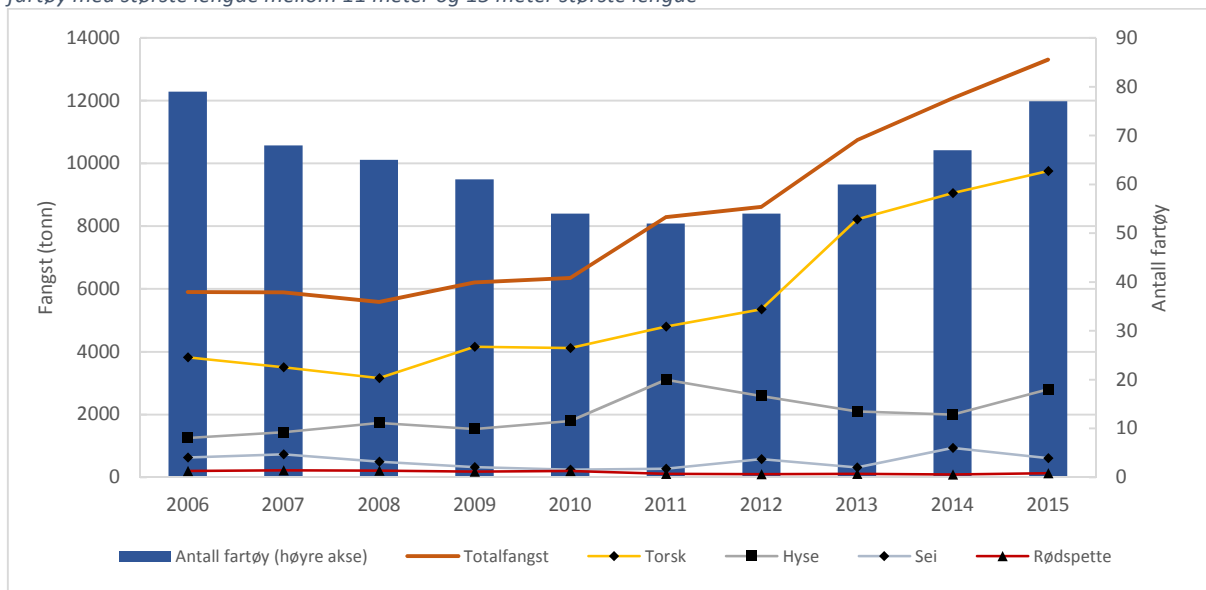

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17. februar 2016

2.2.2 Utviklingen i antall fartøy og fangst for fartøy mellom 11 meter og 15 meter største lengde

I lengdegruppen mellom 11 og 15 meter største lengde var det en jevn nedgang i antall fartøy fra 2006 til 2011, hvor antall deltakende fartøy ble redusert fra i overkant av 80 fartøy til rett i overkant av 50 fartøy. Til tross for dette holdt totalfangsten seg stabilt fra 2006 til 2010, mens den økte med nær 2000 tonn fra 2010 til 2011. Etter 2011 har det vært en økning både i antall deltakende fartøy og i samlet fangst. Torskens andel av de totale landingene har i denne perioden variert fra 57 % på det laveste i 2008 til 77 % på det meste i 2013. Hysefangstene falt noe fra 2011 til 2014, mens det var en økning fra 2014 til 2015. Forklaringen bak fallet i hysefangstene kan være mange, men noe kan nok forklares med at hysekvotene falt i den samme perioden. Gjennomsnittlig totalfangst per fartøy har i løpet av perioden gått fra 75 tonn på det laveste i 2006 til 180 tonn på det meste i 2014, noe som utgjør en økning på 140 %. Utviklingen kommer frem av figur 5.

Figur 5: Fiske med snurrevad i perioden 2006-2015 - utvikling i antall fartøy med fangst over ett tonn og samlet fangst for fartøy med største lengde mellom 11 meter og 15 meter største lengde

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17. februar 2016

2.2.3 Deltakelsen i 2014

I 2014 var det i alt 84 fartøy under 11 meter største lengde som oppga at de hadde fisket med snurrevad nord for 62°N. Totalt fisket disse fartøyene da 1140 tonn torsk og 300 tonn hyse. Feilrapportering av redskap kan forekomme, så hvor mange fartøy som faktisk har fisket med snurrevad kan avvike noe fra tallene ovenfor. I tabellen nedenfor viser vi en oversikt over antall fartøy som har oppgitt at de har fisket med snurrevad fordelt på hvilket fylke fartøyet er registrert i. Tabellen viser også hvor mange fartøy som har fangst utover en viss terskelverdi. Av tabellen ser vi blant annet at det av de totalt 84 fartøyene som oppga at de fisket med snurrevad i 2014, så var det kun 27 av disse som totalt fisket mer enn 10 tonn i løpet av året.

Tabell 4: Fartøy under 11 meter som oppgir at de har fisket med snurrevad i 2014

Fylke	Antall fartøy med fangst utover gitt terskelverdi				
	All fangst	1 tonn	2 tonn	5 tonn	10 tonn
Finnmark	14	12	8	5	2
Troms	9	7	5	3	1
Nordland	29	26	21	14	12
Sør-Trøndelag	2	2	2	2	0
Møre og Romsdal	24	18	17	16	9
Sogn og Fjordane	6	5	5	4	3
Totalt	84	70	58	44	27

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11. februar 2016.

2.3 Kystnært rekefiske nord for 62°N

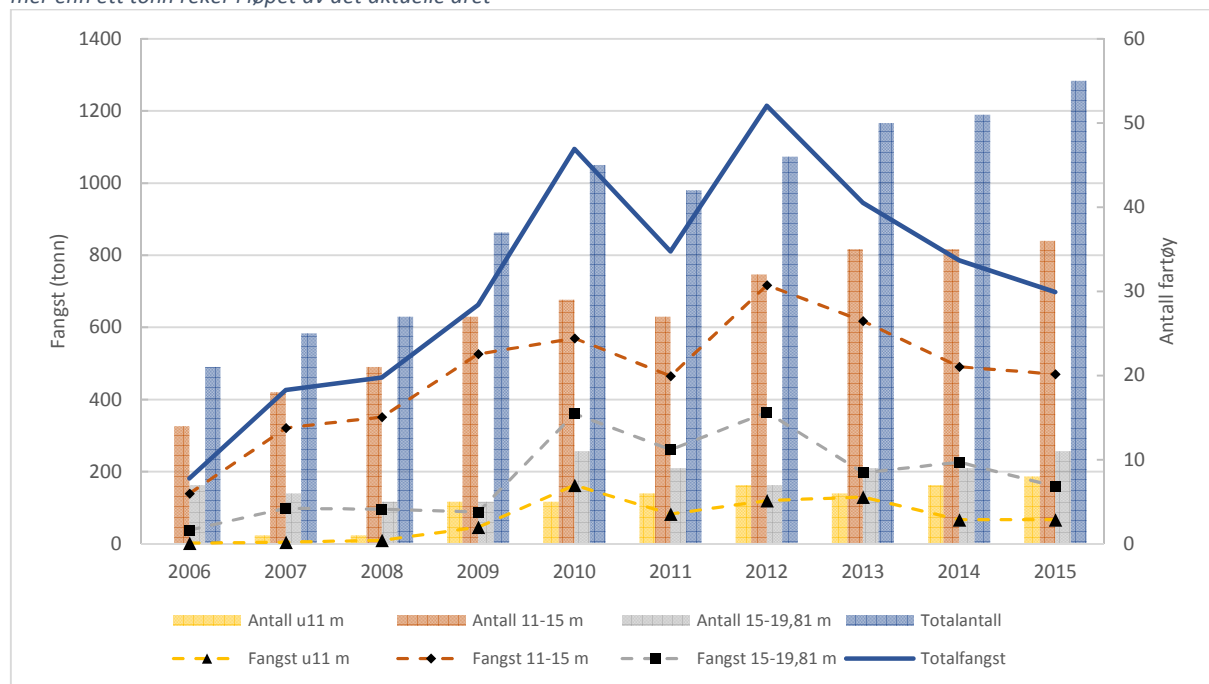
2.3.1 Utviklingen i perioden 2006-2015

Figur 6 viser utviklingen i landet kvantum, både på totalnivå og på ulike lengdegrupper, i perioden 2006-2015. Figuren viser også hvor mange fartøy som har landet over ett tonn i løpet av de aktuelle årene. Figuren viser at det var en markant økning i landet kvantum fra 2006 til 2010. Frem til 2009

var det i hovedsak fangst fra fartøy mellom 11 og 15 meter største lengde som utgjorde denne økningen, men i 2010 var det også en økning i landet kvantum for fartøy mellom 15 og 19,81 meter største lengde. Ut ifra figuren så er det tydelig at økningen i landet kvantum korresponderte med en økning i deltakelsen. I perioden 2006 til 2010 var det en dobling i antall fartøy i gruppen 11-15 meter. Fra 2009 til 2010 var det også en dobling av antall fartøy med største lengde mellom 15 og 19,81 meter største lengde. For gruppen under 11 meter største lengde var det en økning fra ett til fem fartøy fra 2008 til 2009. Etter 2010 har det vært en svakere økning i deltakelsen i dette fisket.

Figuren viser også at det har vært en nedgang i totalfangsten i rekefisket etter 2012. Denne nedgangen har vært tydeligst i gruppen mellom 11 og 15 meter. Endringene i landet kvantum komme av blant annet mindre tilgjengelighet, men det kan også skyldes at fartøyene i større grad fisker i lokasjoner som i metoden som er beskrevet i kapittel 1, antas å ligge utenfor fjordlinjene.

Figur 6: Landet kvantum av reker fisket i kystnære lokasjoner fordelt på lengdegrupper, samt antall fartøy som har landet mer enn ett tonn reker i løpet av det aktuelle året

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17. februar 2016

2.3.2 Fisket i 2014

I 2014 ble det fisket i alt 786 tonn reker i det som er beregnet til å være innenfor fjordlinjene i de kystnære lokasjonene. Fartøygruppen mellom 11 og 15 meter fisket i overkant av 60 % av dette kvantumet.

Tabell 5: Landet fangst (i tonn) i 2014 av reker nord for 62°N i kystnære lokasjoner

Største lengde	Rundvekt i tonn	Antall fartøy med fangst over 1 tonn
0-11 meter	67	7
8 - 9 meter	0	0
9 - 10 meter	27	2
10 - 11 meter	40	5
11-15 meter	491	35
11 – 12 meter	1	0
12 - 13 meter	132	10
13 - 14 meter	45	5
14 - 15 meter	314	20
15-21 meter	227	9
15 - 16 meter	72	2
17 - 18 meter	49	2
18 - 19 meter	66	2
19 - 20 meter	40	3
Totalsum	786	51

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 17. februar 2016

Sluttseddelregisteret innehar ikke opplysninger om det er brukt enkelttrål, dobbeltrål eller trippeltrål i rekefisket. Dette er imidlertid opplysninger som kommer frem av ERS-data. I 2015 oppga to fartøy at de fisket med dobbeltrål innenfor fjordlinjene. Totalt fisket disse to fartøyene 3 tonn reker. Gjennom ERS-rapporteringen oppga 18 fartøy at de fisket innenfor fjordlinjene i 2015 og disse fartøyene hadde en samlet fangst fra områder innenfor fjordlinjene på 116 tonn. Som tidligere nevnt omfatter dette kun fartøy over 15 meter.

3 Spingskart over fisket i kystnære områder

